ایران در «ایران»

مناطق محروم در اولویت برخورداری از خدمات درمانی راه دور قرار دارند

اجرای طرح دوراپزشکی در ایذه

اهواز- وزارت بهداشت برای تأمین نیازهای درمانی و پزشکی مناطق محروم که از کمبود زیرساخت‌های درمانی رنج می‌برند طرح دوراپزشکی را اجرا می‌کند و شهرستان ایذه در استان خوزستان از مناطق منتخب برای اجرای این طرح است و اجرای این طرح می‌تواند نیاز به متخصص را تا ۴۰ درصد کاهش دهد و دسترسی به خدمات تخصصی را در مناطق محروم بهبود بخشد.

معاون درمان وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گفت: «با راه‌اندازی ارائه خدمات پزشکی و درمانی از راه دور (دوراپزشکی) و تقویت مراکز درمانی، خدمات بهداشتی در شهرستان ایذه متحول خواهد شد. سجاد رضوی در نشستی با حضور اعضای کمیسیون بهداشتی مجلس شورای اسلامی در شهرستان ایذه بیان کرد: «متأسفانه در حوزه سلامت، شهرهای محرومی مانند منطقه منگشت ایذه غفلت شده و این مناطق از استانداردهای درمانی عقب ماندند. وی با اشاره به افزایش قیمت تجهیزات پزشکی افزود: «قیمت دستگاه‌های ام‌آرآی به ۷۰۰ میلیارد ریال رسیده درحالی که سال گذشته با قیمت بسیار کمتری قابل خریداری بود.» رضوی ادامه داد: «این افزایش قیمت، تأمین تجهیزات را برای مناطق محروم با مشکل مواجه کرده است به همین دلیل موظف هستیم با استفاده از تمام پتانسیل‌ها و ظرفیت مسئولیت‌های اجتماعی، مشکلات این حوزه را پیگیری و حل کنیم.»

توسعه کشت گلخانه‌ای در آذربایجان شرقی در پی کاهش بارندگی

تبریز- رئیس سازمان جهاد کشاورزی آذربایجان شرقی، با اشاره به شرایط بحرانی منابع آبی در استان گفت: «کاهش شدید بارندگی در سال زراعی جاری، ضرورت برنامه‌ریزی دقیق و تعامل بین‌بخشی را بیش از پیش آشکار کرده است.»

شهرام شفیعی افزود: «با توجه به وضعیت موجود و بحرانی بودن شرایط منابع آبی کشور و بالا بودن مصرف آب در کشاورزی سنتی، اصلاح شیوه‌های آبیاری در این بخش و توسعه کشت محصولات نیازمند به آب کمتر بسیار مورد تأکید است».

وی افزود: «یکی از بهترین کشت‌هایی که در این شرایط از سوی کارشناسان کشاورزی برای صرفه‌جویی در مصرف آب توصیه می‌شود و دولت نیز از آن حمایت می‌کند، کشت گلخانه‌ای است.» رئیس سازمان جهادکشاورزی استان آذربایجان شرقی، با اشاره به سیاست‌های کلان بخش کشاورزی در برنامه هفتم توسعه، گفت: «یکی از برنامه‌های اصلی استان در این دوره، توسعه تولید در محیط‌های کنترل‌شده همچون گلخانه‌هاست، به طوری‌که تا پایان برنامه پنج ساله، حداقل ۳۹۲ هزار تن تولید گلخانه‌ای برای آذربایجان شرقی هدفگذاری شده است». وی همچنین از افزایش ۵۰ درصدی بهره‌وری تولید در واحد سطح تا پایان برنامه به عنوان یکی دیگر از شاخص‌های کلیدی برنامه هفتم یاد کرد و افزود: «این هدف نیازمند تغییرات اساسی در شیوه‌های تولید، بهره‌گیری از فناوری نوین و همراهی جدی کشاورزان است.»

چالش‌های تجارت دریایی در مازندران با کاهش تراز آب خزر

ساری- سازمان فضایی ایران با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای وضعیت سطح آب دریای خزر به عنوان بزرگ‌ترین دریاچه جهان را بررسی و کاهش سطح آب این دریا را تأیید کرد.

براساس آمار، مرکز ملی مطالعات و تحقیقات دریای خزر از کاهش ۲ متری سطح آب این دریا از سال ۱۳۷۵ تاکنون خبر داد و در سال گذشته سطح آب این دریا ۲۶ سانتی‌متر کاهش یافته است. بر اساس مطالعه صورت گرفته در سال ۲۰۱۷، مشخص شد که آب خزر تا سال ۲۰۵۰ پسروی خواهد داشت و این پسروی بنا به گفته کارشناسان به علت تغییرات اقلیمی است که احتمال افزایش هم دارد. مدیرکل بنادر و دریانوردی مازندران با ابراز نگرانی از کاهش تراز آب دریای خزر، این موضوع را یکی از چالش‌های جدی پیش روی تجارت دریایی شمال کشور می‌داند. سعید کیا کجوری گفت: «باوجود رشد چشمگیر در شاخص‌های عملیاتی بنادر نوشهر و فریدون‌کنار، کاهش تراز آب دریای خزر می‌تواند در آینده نزدیک، تأثیر منفی بر روند تجارت دریایی و فعالیت‌های بندری در منطقه بگذارد.»

حق ساحل‌نشینان در قانون ته‌لنجی به رسمیت شناخته شد

بوشهر- رئیس سازمان توسعه تجارت ایران از به رسمیت شناخته شدن حق ساحل‌نشینان در قانون جدید ته‌لنجی (کالای همراه ملوان) خبر داد و گفت: «درآمد حاصل از این فعالیت باید صرف توسعه منطقه و ارتقای رفاه مردم شود.»

محمدعلی دهقان‌دهنوی اظهار کرد: «برای اولین بار در قانون جدید ته‌لنجی، حقوق ساحل‌نشینان به رسمیت شناخته شده است. این درآمد باید در راستای توسعه زیرساخت‌های منطقه هزینه شود تا رضایت و سطح زندگی مردم بهبود یابد. مطابق این قانون، مردم در قبال توسعه منطقه خود مسئول هستند و باید چاره‌اندیشی شود که چگونه می‌توان مسیر قانون ته‌لنجی را به سمت افزایش درآمد و رفاه جامعه محلی هدایت کرد.»

وی با اشاره به اهمیت دوگانه تجارت ته‌لنجی تصریح کرد: «از یک سو، این تجارت حق تاریخی مردم مناطق مرزی است که معیشت آنان همواره به فعالیت‌های مرزی وابسته بوده است. از سوی دیگر، در شرایط تحریمی کشور، ته‌لنجی می‌تواند به تأمین نیازهای داخلی و کاهش فشارهای اقتصادی کمک کند.»

رئیس سازمان توسعه تجارت ایران به تفاوت نرخ حقوق ورودی در تجارت رسمی و ته‌لنجی اشاره کرد و گفت: «در حال حاضر، نرخ حقوق ورودی کالاها در تجارت رسمی ۱۰ درصد است، درحالی که در ته‌لنجی این نرخ صفر درصد در نظر گرفته شده که نشان‌دهنده توجه ویژه قانونگذار به اقتصاد محلی و حمایت از معیشت ساحل‌نشینان است.»

آب خلیج فارس تا پایان خرداد به اصفهان می‌رسد

کاهش برداشت مصارف مختلف، زاینده رود را جان تازه ای می بخشد

گزارش

بیتا میرعظیمی
خبرنگار

مگاپروژه انتقال آب دریا به فلات مرکزی ایران، یکی از بزرگ‌ترین پروژه‌های عمرانی با هدف مقابله با بحران‌های آبی و تأمین آب پایدار در مناطق مختلف کشور به شمار می‌رود؛ پروژه‌ای که قرار است نیازهای آب شرب، صنعت و کشاورزی ۷ استان کشور (هرمزگان، کرمان، خراسان جنوبی، خراسان رضوی، یزد، اصفهان و سیستان و بلوچستان) از دریای عمان و خلیج فارس را تأمین کند و نقش مؤثری در حذف برداشت آب صنعت از رودخانه زاینده‌رود و رفع بخشی از مشکلات متعدد زیست‌محیطی، اقتصادی، تولیدی، صنعتی و اجتماعی استان‌های نیمه‌خشک کشور ایفا کند. طبق گفته استاندار اصفهان به «ایران»، در خرداد ماه سال جاری و با پایان عملیات اجرایی فاز اول انتقال آب دریا، امکان انتقال آب شیرین شده تا ۷۰ میلیون مترمکعب به صنایع استان فراهم شده و به همین میزان نیز مصرف صنایع از زاینده رود قطع خواهد شد. این میزان با اجرای فاز دوم به تدریج به ۱۴۰ میلیون مترمکعب و در نهایت به ۲۰۰ میلیون متر مکعب در سال خواهد رسید.

قرار است با اجرای طرح انتقال آب دریا به فلات مرکزی، بخشی از بحران کم‌آبی در حوضه آبریز زاینده‌رود و خسارت‌های وارده به مردم، کشاورزان و صنایع حل‌وفصل شود. طبق گفته «مهدی جمالی‌نژاد» استاندار اصفهان به «ایران»، اتصال اصفهان به آب دریا در کنار سایر طرح‌های تأمین و مدیریت مصرف آب، بخشی از پروژه نجات و احیای زاینده‌رود به شمار می‌رود. طرحی که با تکمیل لوله‌گذاری‌ها (۸۰۰ کیلومتر)، احداث مخازن، ایستگاه‌های پمپاژ و پیگیری مسئولان استان و مجریان طرح، ظرف دو سال آماده بهره‌برداری شده و بار تأمین بخشی از کم‌آبی‌ها در استان را به دوش خواهد کشید. پروژه انتقال آب دریا به اصفهان در گام اول تأمین آب صنایع را مورد هدف قرار داده و در گام بعد، علاوه بر صنایع، مازاد آب بخش آشامیدنی، کشاورزی و حقابه محیط زیست نیز از زاینده رود متوقف خواهد شد. به این ترتیب با بازگشت آب دائمی به زاینده‌رود، علاوه بر حل مشکل آب شرب و آب کشاورزی، خطرات فرونشست و آلاینده‌ها به حداقل رسیده و صنعت گردشگری رونقی دوباره پیدا خواهد کرد. از سویی دیگر با سیراب شدن لب‌های تشنه زاینده‌رود و تأمین آب شیرین برای مصارف شرب، کشاورزی و صنعتی، بخشی از مشکلات زیست‌محیطی ناشی از کمبود آب و خشکسالی برطرف شده و همزمان با تثبیت جمعیت در نواحی کم‌آب و جلوگیری از مهاجرت، هزاران فرصت شغلی مستقیم و غیرمستقیم با هدف رفع بیکاری و افزایش رفاه اجتماعی ایجاد خواهد شد.

رفع بحران کم‌آبی

اگرچه طرح شیرین‌سازی آب دریا و بحران کم‌آبی و انتقال آن به مناطق مرکزی ایران، فرصتی برای تأمین آب شرب و صنعت در مناطق کم‌آب فراهم آورده و به تثبیت جمعیت و صنایع کمک می‌کند، اما این طرح همچنان با چالش‌های اقتصادی و محیط‌زیستی جدی همراه است. مسائلی مانند افزایش هزینه‌های تأمین آب، اثرات محیط زیستی مانند مرگ آبزیان، افزایش آلودگی ناشی از تخلیه پساب و مصرف بالای انرژی و... که بر ابهامات موجود در طرح مذکور افزوده است. با این حال هدف اصلی این طرح، توسعه اقتصادی در فلات مرکزی ایران از طریق تأمین پایدار منابع آبی است.

«احسان انصاری»، مدیرعامل شرکت تأمین و انتقال آب خلیج فارس WASCO (واسکو) به «ایران» می‌گوید: «خطوط انتقال آب از خلیج‌فارس و دریای عمان به فلات مرکزی ایران مجموعه‌ای از پروژه‌های ملی و حیاتی هستند که برای رفع کمبود منابع آبی در استان‌های مرکزی، شرقی و جنوبی کشور در نظر گرفته شده‌اند. این پروژه‌ها با مشارکت صنایع بزرگ و حمایت دولت، با هدف تأمین آب پایدار برای مصارف صنعتی و شرب اجرا می‌شوند. در حال حاضر، پنج خط اصلی تعریف شده که برخی به بهره‌برداری رسیده‌اند (مانند خط اول) و برخی در حال اجرا یا برنامه‌ریزی هستند. این خطوط با استفاده از فناوری‌های پیشرفته شامل سیستم‌های نمک‌زدایی اسمز معکوس، خطوط لوله تحت فشار بالا و ایستگاه‌های پمپاژ، آب دریا را به مناطق هدف منتقل می‌کنند.»

انتقال آب دریا به ۷ استان

وی به طراحی ۵ خط اصلی برای اجرای این پروژه اشاره کرده و خاطرنشان می‌کند: «خط اول در کریدور انتقال آب خلیج فارس، پس از گذر از استان هرمزگان، به استان کرمان و سپس استان یزد، با طول حدود ۸۲۰ کیلومتر و ظرفیت ۱۳۰میلیون مترمکعب در سال می‌رسد. عملیات اجرایی این طرح از سال ۱۳۹۲ آغاز شده و از آبان ۱۳۹۹ در حال بهره‌برداری است. کریدور خط انتقال آب خلیج فارس از ۳۰ کیلومتری غرب بندرعباس، از محل تأسیسات آب شیرین‌کن (مجاور کارخانه کشتی‌سازی) آغاز شده و در ادامه مسیر به سمت شمال از ارتفاعات شهرهای فین و حاجی آباد عبور کرده، وارد دشت شده و به سمت مجتمع معدنی گل‌گهر واقع در ۵۰ کیلومتری جنوب غربی سیرجان امتداد یافته و از آنجا به سمت معادن مس سرچشمه واقع در جنوب غرب شهر رفسنجان در استان کرمان حرکت می‌کند. سپس از محل معدن مس سرچشمه خط انتقال به سمت استان یزد تا منطقه صنایع فولادی یزد در شمال غرب شهر یزد ادامه مسیر می‌دهد. در حال حاضر خط اول در استان هرمزگان آب مورد نیاز بندر خمیر، شهرک رضوان و شهرک علوی و روستاهای اطراف آن را به میزان ۱۵ میلیون مترمکعب در سال، در استان کرمان آب مورد نیاز شرکت معدنی و صنعتی گل گهر (حدود ۱۸ میلیون مترمکعب در سال)، معدن مس سرچشمه (حدود ۲۵ میلیون مترمکعب در سال) و در مواقع ضروری آب مورد نیاز شهر رفسنجان به میزان ۱/۲ میلیون مترمکعب در سال و در استان یزد آب مورد نیاز شرکت معدنی و صنعتی چادرملو (حدود ۶ میلیون مترمکعب در سال) و همچنین در مواقع ضروری آب مورد نیاز شهر یزد به میزان ۱/۲ میلیون مترمکعب در سال را تأمین می‌کند.»

طبق گفته استاندار اصفهان به «ایران»، در خرداد ماه سال جاری و با پایان عملیات اجرایی فاز اول انتقال آب دریا، امکان انتقال آب شیرین شده تا ۷۰ میلیون مترمکعب به صنایع استان فراهم شده و به همین میزان نیز مصرف صنایع از زاینده رود قطع خواهد شد

اجرای سایت نمک‌زدایی

طبق گفته مدیرعامل شرکت تأمین و انتقال آب خلیج‌فارس، «خط دوم در کریدور انتقال آب خلیج‌فارس از بندرعباس به مجتمع مس سرچشمه، با طول ۴۵۱ کیلومتر و ظرفیت ۲۰۰ میلیون مترمکعب در سال و بهره‌برداری آن برای سال ۱۴۰۶ پیش‌بینی شده است. در صورت وجود متقاضی و تأمین منابع مالی جهت توسعه، بخشی از آب انتقالی آن به استان یزد به طول ۷۳۴ کیلومترمنتقل می‌شود. خط سوم نیز از بندر سیریک یا بندرعباس به اصفهان، به طول تقریبی ۹۲۰ تا ۱۰۸۰ کیلومتر، با ظرفیت هدفگذاری شده فاز اول دارای ۲۰۰ میلیون مترمکعب و فاز دوم نیز ۲۰۰ میلیون مترمکعب در سال است. بخشی از این مسیر در حال اجراست و بخشی نیز به صورت موقت در حال اتصال به خط اول است.» احسان انصاری در تشریح خط چهارم در کریدور انتقال آب خلیج فارس می‌گوید: «این خط از چابهار به مشهد، با طول ۱۳۴۲ کیلومتر و ظرفیت ۸۰۰ میلیون مترمکعب است. این خط در مرحله مطالعات و تأمین منابع مالی قرار دارد. خط پنجم نیز به انتقال آب به استان فارس اختصاص دارد و در حال اجرای سایت نمک‌زدایی و خط انتقال است که نسبت به سایر خطوط از پیشرفت فیزیکی کمتری برخوردار است.»

انتقال آب دریا به استان یزد

مدیرعامل شرکت تأمین و انتقال آب خلیج فارس در خصوص انتقال آب به استان یزد، مسیر، میزان، زمان‌بندی و تغییرات آن می‌گوید: «استان یزد از اولین بهره‌برداران پروژه انتقال آب از خلیج فارس بوده است. آب خلیج فارس در ۳۰ کیلومتری غرب بندرعباس برداشت و پس از شیرین‌سازی از طریق تأسیسات اسمز معکوس، به کریدور خط اول انتقال آب خلیج فارس منتقل می‌شود. این خط از مسیرهایی چون گل‌گهر و مس سرچشمه عبور کرده و پس از گذر از شرق شهر یزد به مجتمع فولاد اردکان یزد می‌رسد. طول مسیر تا مخزن نهایی در حدود ۸۲۰ کیلومتر است. بهره‌برداری از این خط از آبان ۱۳۹۹ آغاز شده و به طور مستمر آب مورد نیاز شرکت معدنی و صنعتی چادرملو را تأمین می‌کند. در حالی که بخش عمده‌ای از ظرفیت خط به مصارف صنعتی اختصاص دارد، در سال ۱۴۰۳ حدود ۱/۲ میلیون مترمکعب آب برای مصارف شرب از طریق این خط و توسط خط پدافندی به طول حدود ۳۰ کیلومتر به مخزن شحنه شهر یزد منتقل شده است. این پروژه در کاهش فشار به منابع زیرزمینی و تثبیت تأمین آب در استان نقش حیاتی داشته است. با این حال ما در تلاشیم تا با تخصیص بخشی از خط انتقال آب صنایع به آب شرب مردم یزد، بیش از گذشته در کنار مردم فهیم و نجیب یزد باشیم.»

پروژه انتقال آب به اصفهان

وی درباره انتقال آب به استان اصفهان، مسیر، مقدار، زمان اتصال و وضعیت آینده توضیحاتی ارائه داده و تصریح می‌کند: «استان اصفهان از طریق خط سوم به پروژه انتقال آب متصل شده است. این خط از بندر سیریک (سواحل دریای عمان) آغاز شده و با عبور از کرمان و یزد به اصفهان می‌رسد. با توجه به نیاز فوری اصفهان، از بهار ۱۴۰۴ اتصال موقتی از این مسیر به خط اول برقرار خواهد شد و حدود ۳۰ میلیون مترمکعب آب در سال منتقل می‌شود. طول مسیر خط سوم حدود ۹۲۰ تا ۱۰۸۰ کیلومتر و ظرفیت هدفگذاری‌شده آن در فاز نهایی ۴۰۰ میلیون مترمکعب در سال است. اجرای کامل مسیر اصلی این خط در حال انجام بوده و بهره‌برداری کامل آن برای پایان سال ۱۴۰۶ پیش‌بینی شده است.»

نمک‌زدایی فناورانه

احسان انصاری در پاسخ به سؤالاتی در خصوص منبع تأمین آب، روش نمک‌زدایی و نحوه انتقال آب دریا به «ایران» می‌گوید: «منبع تأمین آب خطوط انتقال، خلیج‌فارس (خطوط ۱، ۲ و ۵) و دریای عمان (خطوط ۳ و ۴) است. آب از این منابع برداشت شده و در تأسیسات بزرگ شیرین‌سازی با استفاده از فناوری اسمز معکوس (RO) نمک‌زدایی می‌شود. سپس از طریق خطوط لوله با قطرهای بین ۱۰۰۰ تا ۲۲۰۰ میلیمتر و ایستگاه‌های متعدد پمپاژ، به استان‌های مرکزی و شرقی کشور منتقل می‌شود. تاکنون بیش از ۱۷۰ میلیون مترمکعب آب از طریق این زیرساخت‌ها شیرین‌سازی و منتقل شده است.»

طبق گفته مدیرعامل شرکت تأمین و انتقال آب خلیج فارس، شرکت واسکو به‌عنوان بازوی اجرایی انتقال آب خلیج فارس، مجری اصلی خطوط اول و دوم و تعدادی از انشعابات کلیدی به شمار می‌رود. این شرکت، احداث خط اول به طول ۸۲۰ کیلومتر، قطر تا ۱۶۰۰ میلیمتر و دبی ۴.۴ مترمکعب در ثانیه را سال ۱۳۹۲ آغاز کرده و ۷ سال بعد (۱۳۹۹) به بهره‌برداری رسانده است. خط دوم (اختصاصی مجتمع ملی صنایع مس ایران) نیز به طول ۴۵۱ کیلومتر، قطر تا ۲۰۰۰ میلیمتر و دبی ۶.۷ مترمکعب در ثانیه نیز تا سال ۱۴۰۶ به بهره‌برداری خواهد رسید. همچنین خط انتقال آب به معدن مس درآلو به طول ۱۸۶ کیلومتر و قطر تا ۸۰۰ میلیمتر از سال ۱۴۰۲ در حال اجراست؛ خط انتقال آب به شهرک علوی نیز به طول ۲۲ کیلومتر و قطر ۴۰۰ میلیمتر، بردسیر به طول ۲۲ کیلومتر و قطر تا ۱۶۰۰ میلیمتر، همچنین مخزن یزد به طول ۳۴ کیلومتر و قطر ۱۰۰۰ میلیمتر در سال ۱۴۰۳ به بهره‌برداری رسیده است.

مدافعان و مخالفان چه می‌گویند؟

برش

مدافعان طرح‌های انتقال آب دریا به فلات مرکزی معتقدند که توسعه صنایع و اقتصاد بویژه در استان‌هایی مانند کرمان، یزد و اصفهان که نیاز آبی صنایع رو به افزایش است بدون دسترسی به منابع آبی جدید امکانپذیر نیست. بنابراین، این طرح را راهی برای جبران کمبود آب و جلوگیری از کاهش اشتغال در بخش‌های غیرکشاورزی قلمداد کرده و در هنگام مواجهه با بحران آبی آن را مؤثر می‌دانند.

در مقابل، منتقدان بر این باورند که میزان مصرف آب صنایع نسبت به کل مصرف آب کشور، ناچیز بوده و می‌توان آن را با کاهش مصرف آب در بخش کشاورزی تأمین کرد. از سویی دیگر، بازچرخانی آب و تصفیه فاضلاب شهری و صنعتی می‌تواند به راه‌حلی سازگارتر با محیط‌زیست تبدیل شده و هزینه‌های سنگین انتقال آب از دریا، مصرف بالای انرژی و اثرات زیست‌محیطی مانند افزایش تولید کربن به حداقل برسد.

وابستگی به منابع آب‌های زیرزمینی به ۸۲ درصد رسیده است

فارس رکورددار چاه‌های غیرمجاز

شیراز- میزان برداشت از آب‌های زیرزمینی در استان فارس به شدت افزایش یافته است و این منابع به سطح بحرانی رسیده‌اند.

بر اساس آخرین آمار شرکت آب و فاضلاب استان فارس، وضعیت منابع آب زیرزمینی در این استان به شدت بحرانی است و سالانه حجم زیادی از آب‌های تجدیدناپذیر کاهش می‌یابد و این روند نگران‌کننده نشان‌دهنده استفاده بی‌رویه از این منابع و ناتوانی در بازسازی و احیای آنهاست که به بروز پدیده‌هایی مانند فرونشست زمین، تغییر اقلیم و شوری آب در مناطق مختلف منجر شده است.

طبق آخرین آمارهای شرکت آب منطقه‌ای استان فارس حدود ۶۵هزار حلقه چاه دارای پروانه و ۱۲هزار حلقه چاه غیرمجاز در استان وجود دارد. استان فارس در حالی با بحران کم‌آبی مواجه است که یکی از رکورددارن چاه‌های غیرمجاز است و بالای ۹۰ درصد آب‌های زیرزمینی توسط کشاورزان مصرف می‌شود. تأمین نیازهای آبی استان فارس ۸۲ درصد از منابع زیرزمینی و ۱۸ درصد از آب سطحی دارد. استان‌هایی که بیش از ۵۰ درصد از آب منابع زیرزمینی‌شان را استفاده می‌کنند به دلیل وابستگی به آب زیرزمینی، وارد بحران آب جدی شده‌اند.

آنگونه که مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای فارس می‌گوید، حجم کل آب موجود در مخازن ۹ سد در حال بهره‌برداری این استان به بیش از یکهزار و ۲۰۸ میلیون مترمکعب یعنی تنها حدود ۴۱ درصد کل ظرفیت مخازن سدها رسیده است. (حجم کل مخازن این سدها حدود ۲هزار و ۹۳۶ میلیون مترمکعب است).

سیاوش بدری تأکید کرد: «براساس آخرین اطلاعات آماری، حجم کل آب موجود در مخزن سد درودزن حدود ۶۱۷ میلیون مترمکعب و حجم آب قابل استفاده این سد حدود ۲۸۷ میلیون مترمکعب است.»

مدیرکل هواشناسی فارس نیز با بیان اینکه این استان بیش از یک دهه با خشکسالی (انباشته) مواجه بوده است، گفت: «امسال بحرانی‌ترین وضعیت بارش‌ها در نیمه جنوبی استان گزارش شده است.»

سیدقاسم حسینی اظهارکرد: «وضعیت آب‌های زیرزمینی استان نیاز به مدیریت بهتری دارد و باید صرفه‌جویی در بخش‌های خانگی، کشاورزی و صنعت بجد مدنظر باشد.»

طبق آخرین آمارهای شرکت آب منطقه‌ای استان فارس حدود ۶۵هزار حلقه چاه دارای پروانه و ۱۲هزار حلقه چاه غیرمجاز در استان وجود دارد